

TILSYNSRÅDET FOR ADVOKATVIRKSOMHET

PROTOKOLL

FRA STYREMØTE 26. januar 2011

**SA 014 (06/0981) Straffesak mot advokat Reidar Morten Furuholmen, Oslo.
Spørsmål om eventuelle konsekvenser som følge av rettskraftig dom**

Tilsynsrådets styre fattet slikt

vedtak:

Styret har gjennomgått følgende dokumenter:

- Oslo tingretts dom av 13. februar 2009
- Borgarting lagmannsretts dom av 21. mai 2010
- Høyesteretts dom av 6. januar 2011
- Tilsynsrådets styrevedtak av 24. juni 2010
- Advokatbevillingsnemndens vedtak av 10. august 2010
- Tilsynsrådets forhåndsvarsel til advokat Furuholmen v/advokat Elden av 7. januar 2011
- advokat Eldens uttalelse av 21. januar 2011, vedlagt advokat Furuholmens "tilsvar til Tilsynsrådet – refleksjoner over rettslige og personlige konsekvenser av straffesaken" sammen med kopi av Advokatforeningens brev til ham av 17. november 2010
- kopi av advokat Eldens 4 påberopte straffesaksavgjørelser (Rt. 1959/289, Rt. 1966/1290, Rt. 2002/1144 samt Rt. 2009/14)
- Eidsivating lagmannsretts dom av 9. april 1999, sak nr. 98-00535 A
- Høyesteretts dom av 21. januar 1994, sak Lnr 30 K/1994, jnr 477/1993
- Høyesteretts dom av 21. mars 2007, sak 00562-A

Advokat Reidar Morten Furuholmen er ved Høyesteretts dom av 6. januar 2011 dømt for overtredelse av straffeloven § 317 første og tredje ledd (slik bestemmelsene lød før 30. juni 2006) jf § 49; forsøk på grovt heleri. Høyesterett forkastet ankene fra både advokat Furuholmen og advokat Berg.

Lagmannsretten fant det bevist at Furuholmen "da han sendte brevet til Harald Undrum 23. desember 2002, og videre frem til han frasa seg oppdraget for Toska, var klar over at den gjelden han bidro til å kreve inn, høyst sannsynlig var utbytte av en eller flere straffbare handlinger." Innkrevingsoppdraget omhandlet ca. 6,5 millioner kroner, hvorav hovedstolen, et lån på ca. 5 millioner kroner, var utbytte av en eller flere straffbare handlinger. Oppdraget hadde sammenheng med at Toska tidligere hadde lånt ca. 5 millioner kroner til Thomas Øye og Zoran Obuskovic med Undrum som selvskyldnerkausjonist. Pengene ble levert kontant i en koffert. Lånet ble misligholdt. Furuholmen tilskrev deretter Undrum og hans advokat flere ganger i perioden desember 2002 til oktober 2003 med krav om betaling. Furuholmen fremmet også en konkursbegjæring til Asker og Bærum tingrett mot Undrum.

Selvskyldnerkausionisten betalte ikke penger, og konkursbegjæringen ble avvist av retten.

De straffbare forholdene har skjedd i egenskap av å være advokat og under utøvelse av advokatvirksomhet.

Advokat Furuholmen uttaler at han tar Høyesteretts dom på det dypeste alvor. Han tilkjennegir også at han, i etterpåklokskapens lys, gjerne skulle ha sett at han ikke hadde påtatt seg denne saken, som er "et resultat av dårlig skjønn og vurderingsevne fra min side". Han har også redegjort for å ha iverksatt full gjennomgang av firmaets rutiner og regelverk, med det for øyet "å påse at firmaet har fullgode rutiner som sikrer at et slikt feilgrep aldri vil skje igjen". Styret er også kjent med at advokat Furuholmen selv opplyser ikke å ha hatt noen personlig vinning i saken.

Det foreligger ved høyesterettsdommen en rettskraftig avgjørelse hvor advokat Morten Furuholmen dømmes for alvorlig straffbare forhold. Det foreligger et fullbyrdet forsøk på overtredelse av straffeloven § 317, det vil si et fullbyrdet forsøk på grovt heleri. Det dreier seg i tillegg om meget betydelige beløp. Det dreier seg videre om straffbar bistand til en person hvor lagmannsretten finner det utvilsomt at Furuholmen "...var vel kjent med at David Toska var en sentral person i det ransmiljøet som fantes på denne tiden." Tilsynsrådets styre legger også vekt lagmannsrettens klare uttalelse om at motivet var "...mulighet for senere oppdrag for Toska eller eventuelt andre personer i ransmiljøet".

Tilsynsrådets styre finner det på denne bakgrunn klart at handlingen i seg selv må medføre at advokat Morten Furuholmen har mistet den tillit som for ham er nødvendig for utøvelse av yrket, jf domstolloven § 230 første ledd nr 1. De utførte handlinger har videre medført at advokat Furuholmen har stilt seg i en situasjon hvor han i sin virksomhet som advokat ikke lenger kan ha krav på den tillit "...som bare kan oppnås når advokatens hederlighet og integritet er hevet over tvil", slik det formuleres i advokatforskriftens kapittel 12, pkt. 2.2.

Tilsynsrådets styre legger meget stor vekt på at dette for det første er et krav som må stilles til den enkelte advokat. Særlig for en høyt profilert forsvarer må det stilles helt spesielle krav om aktsomhet når man påtar seg å bistå personer fra de miljøer det her er tale om. Når det foreligger straffbar bistand som i utgangspunktet skulle kvalifisere til ubetinget fengsel, er dette brudd på bestemmelsene for advokaters virksomhet som er vesentlig mer graverende enn de som følger av de advokatetiske normer.

I tillegg medfører de utførte handlinger et betydelig problem for advokatstanden generelt. Det vises i denne forbindelse til Ot.prp. nr. 39 (1994-95) side 5 hvor det blant annet heter:

"Advokater utgjør en viktig del av rettspleien. Ved utøvelsen av sin virksomhet må de etterleve regler og normer for yrkesopptreden som aksepteres i samfunnet. Dette er grunnleggende for tilliten til advokatene og deres omdømme."

Det er bare når advokatene oppfyller disse forutsetninger at de effektivt kan tjene sine klienter og rettsstaten. Advokat Furuholmen påberopte seg nettopp for Høyesterett viktige advokatetiske verdier, det vil si forutsetningen om advokaters uavhengighet, advokatens krav på ikke å bli identifisert med sine klienter, retten til å beskytte fortrolighet mellom klient og advokat, samt det felles ansvar det må være, mellom advokater og domstoler, for å sikre et åpent og tilgjengelig rettsapparat. Når advokat Furuholmen forsettlig bryter klare straffebud som i utgangspunktet kvalifiserer for ubetinget fengsel, vanskeliggjør han i vesentlig grad oppnåelsen av de mål han selv har påberopt seg som vesentlige for Høyesterett.

Tilsynsrådet finner det på denne bakgrunn absolutt påkrevet med en reaksjon, men har vært i sterk tvil om reaksjonens art.

Det må uten videre kunne slås fast at dersom avviklingen av straffesaken mot advokat Furuholmen hadde skjedd med en ordinær saksfremdrift, så ville Tilsynsrådet ha innstilt overfor Advokatbevillingsnemnden på tap av bevilling.

Det er likevel på det rene at straffesaken har tatt svært lang tid. Dette skyldes flere omstendigheter, men det synes klart at ingen av disse omstendigheter skyldes advokat Furuholmen. Det fremgår av Høyesterettsdommen at det nettopp er den lange tid som har medført at fengselsstraffen gjøres betinget. Spørsmålet er så hvilken vekt dette skal tillegges ved vurderingen av Tilsynsrådets reaksjon.

Det foreligger to klare avgjørelser fra Høyesterett hvor forsinket straffesaksbehandling vurderes i forhold til tap av advokatbevilling. En sterkt forsinket behandling er en sterk belastning for advokaten og de formål som et tilbakekall har oppnå ikke i samme grad når det er gått svært lang tid.

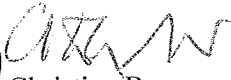

Styret viser her for det første til Høyesteretts kjæremålsutvalgs avgjørelse i sak Rt. 1994 side 118. I denne saken kom kjæremålsutvalget, "riktignok under betydelig tvil" til at "det i denne situasjonen ville ramme for hardt å inndra advokatbevillingen begrunnet i de handlinger som ble begått for 9 år siden".

Ytterligere vises det til Høyesteretts dom i Rt 2007 side 439. Også der fikk advokaten seks måneders betinget fengsel, men mistet ikke retten til å drive advokatvirksomhet. Det dreiet seg om straffbare forhold som i forhold til de advokatetiske regler klart var mer graverende enn i denne sak. Høyesterett la avgjørende vekt på at det dreiet seg om et enkeltstående tilfelle som lå langt tilbake i tid, men det var kortere tidsavstand enn i nærværende sak.

På bakgrunn av disse to høyesterettsavgjørelser har Tilsynsrådets styre etter en samlet vurdering av alle sakens omstendigheter ikke funnet grunnlag for å foreslå tilbakekall av advokat Furuholmens advokatbevilling. Derimot meddeles advokat Furuholmen en advarsel, jf. domstolloven § 225 tredje ledd, for det meget graverende forhold som er beskrevet ovenfor.

Konklusjon:

Advokat Reidar Morten Furuholmen meddeles en advarsel, jf. domstoloven § 225 tredje ledd.

Helene Sundelin Johansen Christian Bruusgaard Berte-Elen Reinertsen Konow
Leder